

посърналъ, замисленъ дали живъ ще излѣзе оттукъ, или не.

Както мислѣше, въздъхна си дълбоко. Отъ тая въздишка се вдигна всичката пепелъ отъ огнището заедно съ манго, който се намѣри на тавана.

— Бре, побратиме, рече змея, защо скочи така бързо на тавана, та и огъня повлече по тебе.

— Сега ще ти кажа азъ тебе, защо скочихъ, рече сърдито циганина. Нека намѣра боздугана, че да те питамъ ще ходишъ ли вече на мойта бачия да ми ядешъ млѣкото и маслото!

Змея скокна попаренъ отъ страхъ, искочи изъ вратата и побѣгна, та се не видѣ.

На заранъта манго отиде при овчаря и му разправи, че е прогонилъ змея.

И овчарьтъ гости манго копаня млѣко, паница сиренце и лъжичка масълце.

Ха, почна да вали!